

Ca-Nostra

*** ANY QUART NÚM 146 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 1 DE MARS DE 1911 * * *

FERRO-CARRIL D'INCA A POLLENSA Y ALCUDIA

El dijous Jarder per la tarde assistirem a una reunió, que se tingué d'alt la Sala, dels millors contribuents de la Ciutat, ab l'objecte de tractar d'una sollicitut que D. Gaspar Gestido, havia dirigida al Sr. Batle, demanant del Municipi una subvenció de 2000 jornals de brassé y 1.000 de carro ab sa cavalleria y conductor, per aydar a l'Empresa en la realisació del projecte.

D. Monserrat Garcia Sanchez, Abvocat del Sr. Gestido, pondera els grans beneficis que reportaria a Inca aquesta via de ferro. Per esser clars, condició indispensable de tot article periodistic, nosaltres dividirem en tres, les coses beneficioses que, segons digué el Sr. Garcia, l'Empresa se compromet a donar a n-els pobles que la subvencionin ab auxilis materials, com a recompensa del seu desprendiment. Primera: El fet en si de tenir dins breu temps una via de ferro, medi fácil y aviat de comunicació en sos demés pobles, que ve esser una font de riquesa dels seus productes rurals y d'industria. Segona: El poder posar l'estació a la banda que convengui més a n-els pobles segons el seu comer o avinentesa. Si per lograrho s'han d'espanyar horts, edificis o terrenys que valguen molt, se veurá recompensat pels jornals abonats. Y tercera: Que la feyna de la construcció de la via dins cada terme municipal serà donada als treballadors del metex poble.

Tots els assistents se mostraren molt partidaris y entusiastes del projecte, convenguent tots que seria una gran millora per favorir la riquesa de nostra Ciutat y de's pobles per aont pasás. Respecte a l'ajuda qu'es demana del Municipi, com interessa a tots, hem procurat recullir impresions pel poble y de distintes persones prestigioses que nos poguessen il·lustrar en lo seu parer. Molts troben qu'estava acertat el Sr. Batle, quant proposava que l'estació fos posada devers el comensament de la carretera de Seuva, si se volia beneficiar a Inca. Se contestá que no podia esser, que per forsa tenia que col·locarse prop de la estació actual del carril per comoditat dels viatgers. Si es axí, diven, no tenim que fer desprendiments bax d'aquest punt de vista. Ara els viatgers dels pobles circumsveins, que van o venen ab el tren, els temps que les diligencies fan espera, ells corren a fer compres a nostro comer; y lle-

vors, sense entrar en nostra Ciutat, devallarán d'un tren per pujar a l'altra. ¿Ha guanyat res el poble de Santa Maria per tenir l'empalmament del ramal que va a Felanitx? No; no hi ha cap viatger que s'hi aturi a fer compres,

Altres, argumenten que seria més convenient per nostro Municipi al posar 'ma a l'obra a altres indispensables millores, de resultats més ventajoses per nostro comer e industria, com es la construcció del projecte de la plassa, fer una nova cortera, locals espléndics y saludables per escoles municipals, corters per la Guàrdia Civil y Carabiners etz. etz. y s'estalviaria un capitalet de renda anyal. (Ah! y no parlem dels qui troben que l'Ajuntament deu haver de votar un crèdit per subvencionar un teatre a lo grande. Aquí hi ha demanants per tots els gusts).

Referent a que la empresa del carril en projecte, se compromet a donar la feyna a nostros treballadors es una nota simpática que contrasta en lo que ha succeit en la construcció del Corté per la tropa; però se fá notar, que a nostros camps falten brassés y a n-els oficis menestrals; qu'els jornal scada dia s'encareixen més per la demanda de treballadors; y que no seria gens estrany tenguessen que fer venir de lluny gent treballadora. Sia com se vulga d'axò, hem de convenir que la construcció de la nova via ha de dexar molt a Inca pel consum que farán els treballadors y el moviment que imprimirá a la població.

Aquests son els raonaments qu'hem sentit de boca de gent grossa ferm, y que trobarlos justs y fundats, hem volgut traladar demunt CA-NOSTRA, sens intenció de denigrá ni gens ni mica el interesos del Sr. Gestido y Companyia. Ells han fet bé anant a provar fortuna demanant a n-els Ajuntament reforços materials, per la seva empresa particular. Nosaltres en el seu lloc haurien fet lo metex. Mes encara: trobam que la demanda es petita per la grandiositat de l'obra. Y que si havia de dependir de la subvenció del nostro Municipi que'l camí de ferro se fés o dexás de fer, no si ha de pensar cap mica en oferir y donar tot lo qu'es vulga, ab tal de veure aviat realisada una obra que tants de beneficis ha de reportar a nostra Ciutat y a tota aquesta regió.

FLORS DEL CALVARI

Ab lo bon Jesús s'abraça
aquell qui abraça la Creu;
si abraçar creya una fusta,
abraçat se troba en Deu.

Verdaguer

ELS GRINS

F. MISTRAL

*Com es, digau, mos pobres grins,
grinets lluents, negres y fins,
que no alçau may remor ninguna
durant el dia, y a la lluna
cantau, els vepres, camp endins?*

*—Tanta remor y canturia
se mou pel món de bell de dia,
que 'l nostre cant fora ofegat;
y si arribava á essè escoltat
prest l'aucellada'ns menjaria.—*

*Pobres grinets!—Mes al moment
que es recullida ja la gent
y, al seu forat es la formiga,
mitj amagats per l' herba amiga,
á que tot call posam esment.*

*Y quan les coses son callades,
alçam les veus totes plegades
pera formar un chor més viu,
y tot filant, la lluna riu,
al escoltar nostres cantades.*

MARIA ANTONIA SALVÀ.

De «Les Illes d'Or».

REMÉY SEGUR

Hi havia una dona d'humil naxement, qu'era la més desgraciada del món; el seu home li pegava tots els dies. Un pic, fent flamada, s'en aná a ca una dona vella que tenia fama sabuda y també deyen qu'era bruja, puis conseguia tot quant intentava.

La vella posá una empolla demunt la taula, y va fer tres círcols, digué algunes paraules en no sé quin idioma, va posar aygo a la empolla y va dir a la seva vehina: «Guarda ab cuidado, y quant vegeu vostre marit que está enfadat, posauvos a la boca aquesta aygo y, vos promet que mentres la tendreu a la boca el vostre marit no vos pegará.

La dona li doná les gracies y va fer lo que li acabaven de manar,

Des de aleshores, no li va pegar el seu home ni tan sols una vegada.

Quan va veure la empolla buida, va afligirse y torná a n-aquella vella perque l'e-hi tornás omplir.»

—No teniu necessitat d'axò va dirli la vella aquesta aygo, sobre la qual he dit aquestes paraules que res signifiquen, es de la font.

—No obstant replicá la dona, ella ha ten-

gut la virtut de qu'el meu marit no'm pegàs
—Si, perque vos ha destorbat de replicar a
vostre marit, afegí la vella, suposat que no
podiau parlar mentres la tenieu a la boca.

Quant vegeu el vostre marit que vos insulta
feisho sempre axí y ja veureu com li passa-
rà la cólera.

Axí heu va fer y viviren molts anys ab la
major armonia.

Diu el ditxo, quant estiguem enfadats con-
tar fins a cent abans de dir qualque paraula.

La fé del Centurió

SANT MATEU—CAP. VIII.

*Al poble de Cafarnaum
entranthi Jesús, un jorn,
s'hi va acostá tot humil
y trist, un Centurió
pregantli ab estes paraules:
<Tenc un criadet, Senyor,
que jau postrat dins ca-meua
malalt, petint grans dolors.>
El bon Jesús li digué.
<Jo hi aniré a curarló>
Pero aquell li va respondre;
<Jo no som digne, Senyor,
de que entreu baix ma teulada;
basta que digueu un mot,
y mon fill será curat;
pues, jo tenc superiors
y pás ordes als soldats
y axí com man se fá tot.>
Admirat quedá Jesús
ohint al Centurió;
y digué a n-els qui'l seguien:
<Verament jo dech dirvos
que tanta fé no he trobat
dins Frail> ni de molt.
Y llevores afegí
dirigintse al Centurió:
<Vesten; tal com has cregut
axí succehesca tot>
Y en aquella metexa hora
queda b'd y sá'l minyó.*

B. FERRÁ.

Per l'escayent literari en qu'está escrita la
present carta, havem demanat a l'amic Mulet
permis per publicarla, segús que també agra-
dará a nostros llegidors.

St. D. PERE D'ALCÁNTARA MULET

*Senyor y amich meu: Infinitament agrahit
li es el meu cor per l'obsequi que m'ha fet. El
seu llibret de poesies, está encara damunt la
meua taula, obert com una flor descelosa, per-
fumant de suavitat l'ambient qui me rodetja.
La seva lectura diu alguna cosa de beatitut y
y tranquil·litat, axis com una visió d'un hora-
baxa de primavera. Dirli quines poesies m'a-
graden més, no podria. Però entre elles, resal-
ten pera mi, tal vegada donat el meu caràcter,
les estròfes valentes de <El segador>.*

Quan los ancalls reful·len celestial tonada...

*y <La Vermada>, pera mi, té trossos enlluer-
nants, plens de la poesia de la planura*

ab lo darrer vestit de gala.

*Quan rimau la trescolada, m'assembla sen-
tir d'enfora el degotís del vi coló d'or, rotjant a
la llum d'un sol agonisant, y els crits d'ale-
gria, y les cançons de nostra terra...*

Joves belles, com Rebeca,
d'ulls negres y blanques dents,
núes de peus y de brassos:
colrades pel sol ardent...

*¿Ont les haveu trobades, aquelles joies més
gelades que Deu ha posat en el món?*

*De tot cor heus don l'enhonorabona. Que no
siga el darrer llibre. Vos que viviu en un am-
bent de verdadera poesia recohiutes de les
flors, dels camps brodats de roselles, dels ho-
rabaixes acarminats, y donaulanos a nosaltres
pera fruir el seu néctar exquisit.*

Sempre mes vostre amich.

S. S.

JOAN CAPÓ.

Ciutat 17 Febrer de 1911.

Sal y Espicis

¡Vaja unes coses que passen pe'l món!

Primer, quant venien festes de carré, o de
poble, feyen corregudes en que'ls homos cor-
rien dins un sac, y com qu'els peus se mo-
vien amb pena, els corredors trevelaven y
cayen a cada tres passes.

No se solien fer molt de mal, y la gent s'hi
devertia y reya prou amb aquelles tumber-
ses.

Ara s'es perdut molt això y se veu rares
vegades.

En camvi, ces dones han pres el sac per
conta seu, y s'han feta una moda de du sa fal-
da tayada y cosida just lo mateix d'un sac fa-
riné.

Qu'el sac sia de seda, o d'endiana, o de te-
la de sac, es igual; lo que fa al cas es sa figu-
ra, y sa figura es aquesta.

Resultat: sa falda estreta de dalt dona al ca-
minar de sa que la porta unaire lleg, per l'estil
de s'aire d'un osso; y estreta de baix, no li de-
xa moure els peus amb la llibertat que con-
vendria.

¡Feynes per pujar una escala; feynes per pu-
jar al tren o a un carretó; feynes per ajoneyar-
se dins l'Iglesia; feynes per axecarse, y coses
per l'estil!

Vet-aquí lo que son les exigencies de la
moda.

¡També duen traves per subjectá el vestit!

Traves; tal com ho dic, axí ho diuen; tra-
ves que les aturen de caminar, lo mateix que
ses traves que duen certes criatures perque
no corrin tant.

Es ver que n'hi ha de dones qu'unas traves
les vendrien de lo millor; perque axí estarien
un poc més dins ca-seva y no trescarien tant
per allá ont no importa.

Però el mal es que ses que se posen les fan-
nosa per moltes de coses qu'haurien de obrar,
y no les aturen gens per lo que no haurien de
fer.

Mirau a ne que som arribats: ja que ses
dones per anar de moda s'han de posar tra-
ves!

Y lo pitjor de tot, no's lo ridícul; sino lo
indecent. N'hi ha de vestits que ho son tant,
que moltes joves de les capitals, abans de
sortir al carré, amb les propies mans los han
arreglats perque siguen més decentes que no

los havia dexat sa modista.

—Ventura que pels pobles de Mallorca no hi
solen arribar tan exagerades les modes.

Ni falta que no hi fan, y si han d'esser tan
toxarrudes com aquestes

Parlem del carnaval.

Ningú podrá dir qu'haja estat desanimat.

El temps ha favorit molt, la gent s'es tira-
da al carré, umplint la plassa y carrer major,
y fent bon consum de confetti.

Les fresses com sempre.

Comparat amb els altres anys hi ha hagu-
da aximateix una diferencia prou notable.

Es qu'el carnaval d'enguany es estat per
mitx del carré més ordenat qu'els anys an-
terior; y axò es cosa que diu prou en favor
nostro. Bax d'aquest punt de vista hem pro-
gressat en bon sentit.

Però no tot es estat orde.

Hi ha persones que no son capassas d'arri-
bar al primer dia de coresma sense fer grosse-
ries; y n'han volgudes fer a tot vent.

La nostra primera autoritat hagué de pre-
miar amb reclusió y multes el bon gust d'uns
quants individuos que s'havien enlestits amb
picarols y altres insignies per l'estil.

Tals bestieses merexen ben bè tal correc-
tiu.

Llástima que sempre n'escapi qualquena
que ses autoritats no s'en adonin; perque ja
que demostren bona voluntat de aturarles si
totes les sabessen totes les aturarien.

Tal volta haurá passada per alt una de ses
més grosses, que noltros no presenciarem pe-
rò s'en ha parlat molt y la consignam.

Parex qu'el derré dí ja hora baxa de tot
y al temps que a la Parroquia se feya la fun-
ció de costum en desagraví a n'el Bon Jesús,
uns quants cap-buits posaren a una creu gros-
sa un homo de bulto enclavat y el pasetjaren
per alguns barris de la Ciutat ofenguent els
sentiments cristians dels que ho veyen.

Creim que si axó es ver, encarara les
haurien de fer a sabrer que en aquestes co-
ses no les dexa axuí una autoridad d'Inca.

En no esser que vulguin que s'arregli per
l'estil de lo qu'ha passat a Barcelona.

Parex que d'un centre radical sortí una
comparsa de máscars perodiand un Combre-
gar; com ningú hi posava orde, y la cultura y
llibertat dels elements radicals se posava de
manifest per moments, uns quants carlistes
armats de bastóns s'hi acostaren y la funció
acabá per lo civil anantsen els radicals a dir
les derrerres oracions cada hu a ca-seva.

No hi ha remey; certs elements no entenen
més raons que ses del bastó.

En mitx del carré, com deyem, hi ha ha-
guda enguany més compostura qu'altres
anys.

A n-els espectacles propis del temps, sobre
tot a n'els balls de máscara hi ha haguda la
de sempre.

Diuen que no hi havia tanta de gent, però
els que hi son anats s'han portats com solien

antes del ball, en el ball y després del ball.

La minva de la gent se compren ben be després dels actes religiosos presenciats a Incafa poch temps; lo que no se compren molt es que hi fossen certes persones casades y fadrines que per raó de lo que son hi feyen un papè ben trist.

Y ben pensat tot, axí matex se comprén.

En quant a n-els altres es clá que sempre hi haurá en el món mares babaluetes que no hi veuen gens de mal, y filles desxondides que n'hi veuen prou, però hi van; y homs que cerquen ocasió de tenir llibertats més o menos alrevides; y mesclat amb axò un element compost d'homos y dones de bona fé, que van allá perque los hi duen y que sense esser gens dolents en si matexos, servexen de tapadora a la dolentia dels altres.

Per axò n'hi ha de balls de máscara.

Es Ca d'Inca.

ALTRA VEGADA AL TEATRE

Aquell bon Senyor que demunt *Heraldo de Inca*, iniciá la idea de fer un nou teatre, continua fentne propaganda a n-el metex setmanari, y dirigintse als inquer, diu que no fassin cas de qui en los seus escrits vol fer desvanexe tal afany.

Com no sabem que nigú haja escrit en contra més qu'en Missola, l'indirecta va per ell.

Nosaltres hauriem volgut veure rebetuts y desfets els arguments y observacions que hem escrit, per posarnos tranquils respecte la moralitat del nou teatre. Hauriem volgut veure demostrat quina virtut tendrán les parets, a veure si serán beneides o no, per impedir la invasió desmoralisadora del teatre modern que per onsevulla reyna. Axò hauria estat un cop mestre perque'ls inquer no fessen cas dels nostros articles.

Nostros raonaments, puis, queden en peu. Idò, es llògic que'ls inquer que pensen en so cap que fassin cas, y molt de cas, de nostros observacions.

L'articulista, ab paraules arregadores, anima a fer el teatre; y apesar de no haver tranquilisat l'opinió sensata de les dificultats que noltros hem posades, diu, avant; lo metex que si deya: avant, no desmayeu, o sortirà blanc o sortirà negre, la questió de moralitat ja no'ns interessa.

Aquesta es l'idea que se despren de la lectura del seu escrit, sense apressurarse aclarir nostros reparos; encara que noltros creim que va de bona intenció; però que no ha sabut veure clar dins les aygos férboles de les co-rents del dia.

No sé com no veu, aquest homo de Deu, qu'el teatre no's farà y qu'es per demés ferne propaganda.

En primera; les families que pensen a lo cristiá, fent cas de nostro modo de sentir, no voldrán gastarse diners en una obra de dup-tosa moralitat. Y en segona, els qui no ten-guen aquests reparos, però qu'estimen la bos-sa, tampoc voldrán esposar el seus caudals en una empresa que tant poques probalitats

té de tenir vida y que per forsa ha d'esser una obra desgraciada.

EN MASSOLA.

UNA NOVA CAXA RURAL

L'hermosisim fruit que están donant dins Mallorca aquexes institucions ha fet que vagen multiplicantse d'una manera extraordinaria, avuy es a un poble demá a un altre que's reunexen algunes persones de bona voluntat y funden una d'aquexes associacions destinades segurament a canviar radicalment la pagesia mallorquina.

Derrerament es estat a Santa Maria, aont el Vicari D. Bartomeu Cardell, seguint les inspiracions del nostre estimat Senyor Bisbe y ajudat per algunes persones desitjoses del be d'aquell poble, ha reorganisat el Cercle d'Ob-rers Catòlics fundantlii endemés una Caxa Rural que, apesar dels obstacles que multipli-quen els inimichs d'aquestes obres, en breu temps, s'es consolidada posantse a una altu-ra notable del tot.

Per cap d'any tengueren la primera Junta General ordinaria, elegintse la Directiva ja que la que hi havia era interina; y en la memoria llegida pel Secretari, quedá demostra-da s'empenta vigorosa que duya y havia pres en tres mesos escasos d'existencia y que atribuia en gran part a la notabilíssima conferencia donada pel Rnt. P. Cerdá fran-ciscá d'aquesta Ciutat.

Segons notes preses d'aquesta memoria els socis eren setanta tres, hi havia 34 plagues preses, impositons per 5240 y s'havien dexades 3.633; y quinze dies després eis so-cis passen de vuitanta, les plagues son 45, hi ha dexades 5.033 ptas. y ses impositons pujen a 5.824.

Aquesta activitat de la Caxa ha obrat demunt el Cercle que's prepara pera dur una vida més intensa. El dia de Sant Sebastiá doná una funció dramática la que va esser organisa-da per la Congregació Mariana, representant la Secció Major la chistosíssima obra «Un Criat Nou» del inolvidable D. Pere de A. Penya, y la Menor, una adaptació mallor-quina de l'obra dels Salasians «La Casa de la Fortuna», traduïda amb molt bona acert pel dignissim profesor d'aquesta localidad D. Ramon Meroy, provisats actors desempenya-ren tan be els seus papers que la festa hagué de repetirse el diumenge y dilluns y encara el poble quedá en ganas de tornarhi assistir. Endemés s'está organisant un curs de confe-rencies que's donarán tots els diumenges de Coresma y de les que s'espera molt per la cultura d'aquell poble.

Enhorabona a n-els iniciadors d'aquexes obres, qu'elles vajan envant diguent el seu programa sempre subjecte a les disposicions de la Santa Iglesia de qui son fies predilec-tes y que el bon exemple obri demunt les po-blacion que encara no contenen amb aquests centres. Deu fassa que pronte puguem donar conte d'una nova institució d'aquesta casta, mencionant un nou poble lliberat del endor-missament de que per desgracia patex gran part de Mallorca.

Escapulons

SAL Y ESPICIS

Com veuen, nostros lectors, en aquest nombre comensam una secció de perles per espiciar y donar bon gust a nostros ditxosos caragols. Per axò hem cercat un bon cuyné que, al matex temps que nos servirá plats dol-sos y picats de totes herbes, nos guardará CA-NOSTRA, com a bon *Ca d'Inca*.

Ja veureu quines fuades més llampants pe-gará aquest canet qu'hem armat per CA-NO-STRA

Era lo que mos falta ya.

CASAMENT

Nostro iamic, D. Antoni Arrover, Mes-tre de Mancor, s'es unit en la lligada ma-trimomial ab una bella jove del seu poble, de Puigpunyent.

Desitjam els bons noviys moltes felicitats.

NOMBRAMENT

Fora de concurs s'es nombrat Mestre de Binisalem a D. Arnau Mir, que fins ara ha re-gentada la de Búger.

Ja era hora que li fessin justicia.

MALALTA

E-li está de gravetat havent rebuts els sa-graments del Viatic y Estrema Unció la Mare de D. Antoni Gelabert y Cano, Mestre d'a-questa Ciatat.

Suplicam a n-el Bon Jesús que li assistes-ca per la part que sia més convenient per la seva salvació eterna.

Cronico d'Inca

Febrer de 1911.

Dia 18.—Veim eis dos plans qu'ha trassats l'arquitecte, D. Guillem Reynés, pel projec-tat campanar de Sant Francesc. El qui ha agra-dat més a la Junta d'Obres de dita torre pa-rex qu'es el qui té certes semblances ab el campanar nou de Binisalem.

Aprovat ja pel Sr. Bisbe, prest hi quedará per nostro Ajuntament y aviat comensarán les obres.

Dia 23.—A la Sala hi ha una reunió per trac-tar de cedir 2.000 jornals de peó y 1000 de carro a l'Empresa del Ferro-carril secundari en projecte. Presidex el Sr. Batle tenguent a son costat el Sr. Rector y molts d'amos y se-nyors que asis'exen al acte.

No se acordá res en net; però tothom se mostrá conforme en la demanda, diguent el Sr. Batle qu'el Consistori n'era favorable, però tenia que deslberá sobre l'assunto.

—A la Parroquia al matí, y a San Domingo al vespre, fan hermoses funcions de desegravi a Jesús Sagramentat. Abdues parts predica el P. Fidel, Caputxi.

Dia 26.—Diumenge de *Quincuagèsima*. Mos trobam a ple carnaval. La real de la festa es a n-el carré Major aont se tira molt de paperins a les hermoses; paperins que los manca la fres-cura y olor de les fulles de flor; bé que també a les hermoses les falta la frescura y les colors naturals per dir la cara embetumada.

La poesia s'en vá de nostra pagesia.

¿Y axò que no deu esser perjudicial a la sa-lut? ¿Que no hi podia haver dins la poisina dels paperins qualca *cuc de tísic*, com diu la comedia d'en Singala?

Dia 27.—A n-el Puig de Santa Magdalena e-hi pujen a fer un dia de camp alguns tallers, la música del Sr. Rotger y moltes families in-queres.

Dia 23.—A la Parroquia s'acaba el trídúo de coranta hores en desegravi al Cor de Jesús. Son éstades solemníssimes com acostuma prepararles, tots els anys, Mossen Guillem Pujades, Director de la Congregació. Mos-sen Antoni Artigues, ha encautivat l'auditori en la seva oratoria sagrada plena de doctri-na y unció, expressada en correcció y elo-quencia. La concurrencia nombrosíssima com may la havíem vista aquests dies de bulla. Donava gust sentir la coroneta d'or cantada per tot el poble en massa.

Encara hi ha fé en Israel.

—Uns quants capverjos fan una fressa de mal gust. Duen enclavat a una creu un ho-mo de bullo. Axò mos fa pensar en lo que suc-ceí a la Martinica, fa una quinzena d'anys, qu'el divenres Sant enclavaren un porc y el dia de l'Ascensió del Senyor un volcá la conver-tia en caliu. Per axò no creim que aquí e-hi haja la malicia d'allá, es més grosseria y po-ca reflexió que malicia.

Cultura Popular

QUALITATS D'UNA BONA ARADA

- 1.ª Que la llaurada qu'es fassi siga la més perfecta possible dexant la terra ben girada y esponjosa, de manera qu'els agents atmosfèrics puguen meteorisarla y enriqueir-la.
- 2.ª Que siga de fàcil maneg, de modo qu'el llaurador pugua, sense gran esforços, dirigir l'arada y els animals.
- 3.ª Senzillesa en son mecanisme.
- 4.ª Que siga resistent, fins pels terreners més durs y difícils, en les encontrades de rels y roques.
- 5.ª Que siga barato y estalviadora y no entenem per barato que costi poc, sinó que treballi bé y duri molt.
- 6.ª Que se pugua graduar fàcilment l'amplaria y fondaria del solc, sempre dins la seva graduació limitada.
- 7.ª Que necessiti el menor esforços possible dels animals, sense per axò que dexi de tenir el pés y la solidesa necessari.
- 8.ª Que tenga facilitat per esser armada y desarmada, no exigint grans conexements mecànics.

MÀXIMES FORESTALS

Repobla les montanyes, y examplarás en pacífica conquesta el terreny de la Patria.

Si retens la gota d'aygo en les altures, haurás obtengut l'aygo en la vall, transformant el metex temps el petit ragoli en font abundosa.

Contra el bosc y enfortirás el cos y l'esperit.

LLIBRERIA Carré de Mallorca número 61.—Inca

Derreres Obres Rebudes

Conferencias Biológicas.—Estudis crítics sobre la teoria de l'evolució per el P. Jaime Pujiula de la Companyia de Jesús.

La Divinidad de Nuestro Señor Jesucristo.—Discurs apològic de San Joan Crisòstom contra els jueus y gentils tret de l'obra «Humilies selectes» traduït directament del grec per el P. Florentí Ogara de la Companyia de Jesús.—Un follet en quarta prolongat de 43 planes.

Manual del Cataquista Católico. per D. G. Perari Pvre. Explicació Literal ab exemples del Catacisme breu prescrit per S. S. el Papa Pio X a la provincia eclesiástica de Roma y consellat a totes les Diócesis del món, traduït de la quarta edició italiana per el P. Enrich Portella de la Companyia de Jesús.

Prodigios eucarísticos.—Coleccionals per el P. Manuel Traval y Rosel de la Companyia de Jesús.

Les Illes d'Or—Poesies de F. Mistral y traduïdes per Doña Maria A. Salvá.

Tesoro de la Juventud.—Devocionaris raonat y complet per Mossen Enrich de Ossó.—Tercera edició.

Viva a Jesús.—Meditacions sobre l'infancia y vida oculta de Jesús per Ossó.

També hem rebut precioses estampes il·luminades de les promeses del Cor de Jesús y altres llibres de pietat y d'ensenyansa primaria que per ser obretes d'us corrent no cal ferne menció.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

	PAQUETES	PASTILLAS	PESETAS
1. ^a marca: Chocolate de la Trapa.	400 gramos.	14, 16 y 24	1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2. ^a marca: Chocolate de la Familia.	460	14 y 16	1'50, 1'75, 2 y 2'50
3. ^a marca: Chocolate Económico.	350	16	1 y 1'25

Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y a la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

Librería Religiosa "La Bona Causa," d'en MIQUEL DURÁN

Gran assortit d'estampes de primera Comunió

Devocionaris y Setmanes Santes

Llibres d'apologètica Catòlica

INCA—CARRÉ DE MALLORCA 1.—INCA,

A LA ADMINISTRACIO DE CA-NOSTRA

hi ha venals les sigüents Obres

VIA-CRUCIS del Dr. Costa y Llobera 1'00 pess.

POESIES per D.ª Maria A. Salvá 2'00

LES ILLES D'OR.—F. Mistral—Poesies traduïdes per idem. 1'00. pess.

CAMPERES.—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet Reynés. 1'00.

RECORDATORI.—Bella descripció de la Pelegrinació Mallorquina a Lourdes de l'any 1908 per Mossen S. G. S. 0'40 céntims.

EL NOSTRO ESTAT SOCIAL.—Comentari de la revolució de Jorjol—Conferencies per lo P. Ignaci Casanovas S. J. 1 pess.

BIBLIOGRAFIA DE GEMMA GALGANI per el R. P. Germán de S. Estanislau. 3'50 pess.

SANTA MARIA MAGDALENA per el R. P. E. D. Lacordaire 2'00.

LA HORA SANTA a 0'25, y a 0'15 céntims.

LECTURAS RECREATIVAS DEL APOSTOLADO DE LA PRENSA.—Els sigüents títols: Fabiola.—La mujer Fuerte.—Víctimas y Verdugos.—Los Novios.—La gran amiga—Mis prisiones—Las veladas de San Petersburg—Angela—El Rosal de Magdalena—El Secreto de la Solterona.—Ben Hur.—Los últimos días de Pompeya.—Amaya—Doña Urraca de Castilla.—Doña Blanca de Navarra—Tenigrantes—Rafael—Octaria y una pariente pobre.—El Hermano Pacífico.

Totes aquestes Novel·les son volums de 400 a 500 planes y se venen al preu de 4 reals en rústica y 5 enquadernats.